

IDEA
CHRISTIANI
MEDICI
IN DIVIS MARTYRIBUS
COSMA,
ET
DAMIANO,

CORAM
ANTIQUISSIMA, AC CELEBERRIMA
UNIVERSITATE VIENNENSI,
DUM

In Basilica Divi STEPHANI Proto-Martyris
INCLYTA

FACULTAS MEDICA
Eisdem SANCTISSIMIS TUTELARIBUS Suis
annuos Honores decerneret,

DEFERENTE
PRÆNOBILI, EXCELLENTISSIMO, AC CLARISSIMO
DOMINO

JOANNE CONRADO
ADAMO MANNENBACH

Philosophiæ, & Medicinæ Doctore, Sac. Cæs. Regiæque
Catholicæ Majestatis Aulæ Medico, piissimæ Foundationis Billiotico-
Hoffmanianæ Physico Ordinario, Universitatis Viennensis Rationum Collegii
Assessore, nec non Inclytæ Facultatis Medicæ p. t.

DECANO SPECTABILI,

Panegyrica Dictione proposita

A NOBILI, EXCELLENTE, AC DOCTISSIMO DOMINO
PETRO ANTONIO BONFANT, Tyrolensi Cambriensi,
AA. LL. & Philosophiæ Magistro, & Saluberrimæ Medicinæ
Auditore.

PERILLUSTRIBUS,
MAGNIFICIS, SPECTABILIBUS,
PRÆNOBILIBUS, CLARISSIMIS,

AC

EXCELLENTISSIMIS

VIRIS,

PRÆNOBILI,

Excellentissimo ac Clarissimo

DOMINO

Inclytæ Facultatis Medicæ p. t.

DECANO SPECTABILI,

EJUSDEMQUE CELEBERRIMÆ

FACULTATIS MEDICÆ

VENERANDIS, AC MAGNIFICIS

DOMINIS SENIORIBUS,

S. C. Regiæque Catholicæ Majestatis

ARCHIATRIS, ET CONSILIARIIS,

Nec non

PROFESSORIBUS,

Totique Amplissimo, ac Excellentissimo

MEDICORUM
COLLEGIO.

PERILLUSTRES,
MAGNIFICI, SPECTABILES,
CLARISSIMI, AC EXCELLENTISSIMI
DOMINI, DOMINI
GRATIOSISSIMI

*Non abs re facturum me arbitror
Inclyta Facultas Medica, si Tuis ho-
noribus paginas hasce inscripsero; id enim
ut præstarem, me & argumenti ratio, &
insignis Tua in Divos COSMAM, & DAMIA-
NUM Religio, mea denique in Inclytam Facultatem
Medicam Voluntas, & singulare studium impulit;
ut ut enim rude, incomptumque dicendi genus fuerit,
Tibi tamen neque ingratum, neque injucundum videri
pote-*

poterit, quia Christiani Medici Ideam inspiciendam proponit. Leges in hac licet summis duntaxat ductibus tentata imagine Sanctissimorum Tutelarium tuorum herosa facinora, insignem medendi scientiam; Obstupesces tot fusos, fugatosque morborum exercitus, qui in humorum temperiem arma sua expediebant, Tyrannidem exercebant; admiraberis, qua Charitate, industria, Constantia plebem etiam tenuissimam curaverint; quam generose mercedem, & præmium omne rejecerint; quanta fortitudine in media se se pericula immiserint; in hac denique Divorum Tutelarium imagine velut in speculo suam quisque Vestrûm effigiem intuebitur. Suppeteret hic mihi amplissima in laudes Tuas Inclyta Facultas Medica excurrendi materia, quas in debitum Venerationis, & Obsequii mei tributum persolverem. Verum quia tantæ sunt, ut non unâ paginâ absolvi, minis à tenui Oratore pro dignitate enumerari queant; id solummodo (nè modesto silentio meo ingrati animi notam incurram) Tibi Inclyta Facultas Medica, Urbique huic Augustæ gratulor, talibus Te abundare Archiatris, qui Veteri etiam Medicorum scientiæ medeantur; qui ob profusam in miseros Charitatem Divos Medicos in se ipsis Orbi restitunt. Admitte ergo hoc debitæ gratitudinis meæ Vectigal, & tenue hoc opus eâ benevolentia excipe, qua felices alios ingeniorum partus humanissime complexa es; id quod unum ex animo demisse precor, optoque

Inclytæ Facultatis Medicæ

Obsequentissimus

Petrus Antonius Bonfant.

ORATIO.

DE Laudibus Divorum COSMÆ, & DAMIANI hodie verba ad vos facturus, illud præprimis celebrandum in animum induxi, in quod singulari studio, conatúque omni Tutelares nostri ferebantur. *Perillustis, ac Magnifice Domine Universitatis RECTOR: Perillustis, ac Excellentissime Domine, Inclytæ Facultatis Medicæ DECANE Spectabilis; Inclyta Facultas Medica; Senatus, Populeque Academice!* Id namque Viris Sanctimonix laude conspicuis peculiare est, ac proprium, ut, licet ad Virtutum omnium studium animum adjiciant, in omnibus quidem se probent eximios, in una tamen aliqua singulares; ut enim diversarum artium, disciplinarumque attentum studio diversæ eruditionis, ac doctrinæ præstantiam consequuntur, sic diversa vitæ instituta amplexi diverso in Divina abrepti spiritu, Virtutibus pariter eminent diversis: hi religiosum induti habitum assiduâ corporis afflictatione, carnis domare licentiam; isti repressis animi motibus eandem spiritui subdere consueverunt: hi claustris abditi DEO, sibi que vacant impensius; illi

A

è Vir-

è Virtutis palæstra prodeuntes in publicum, & DEO, & sibi, & proximo laborant; hi assiduò precandi studiò: isti profusâ in egenos liberalitate; illi suscipiendis inopum, ac miserorum causis; doctrinâ alii; alii simplicitate Sanctitatis laudem mortales inter, ac Coelites meritorum, Virtutumque proemium retulêre.

Quanquam enim humanæ menti ab Authore suo ea sit concessa sublimitas, ut, quidquid in Universum hoc derivatum conspiciamus, hæc una ceu Mundi compendium complectatur; haud tamen infinita est, ut Virtutes æquè omnes comprehendat; licèt, ùt Divinæ illius imago immensitatis omnibus tota, totaque singulis humani corporis partibus intimè præsens sit, nequit tamen Virtutibus ita intenta, ita præsens esse singulis, quasi vacaret à reliquis; Quisquis ergo mortales Sanctimonia, Virtuteque clarissimos Panegyri condecorandos assumpserit, in eam præ cæteris Virtutem, laudem, ac præconium omne conferat, necesse est, quam illos vitæ suæ instituto propriam egregiè, & pro dignitate coluisse deprehendet.

Jam verò quam vitæ conditionem, quàmque peculiarem eidem Virtutem consecrati sint **TUTELARES NOSTRI**, vobis in aperto est AA. Nôstis, primum utriusque fuisse studium, medicandi scientiam, humano generi longè utilissimam, arte, & cognitione comprehendere, eaque comprehensâ mortalibus, diverso morborum genere afflictis, & re, & consiliò opitulari, medicari. Atque hoc mea certè sententia est, quòd

quod Medicos nostros Sanctissimos, Mundo admirabiles, Martyrio, Coelo, ac DEO ipso dignos effecerat.

Extollant jam pace mea incredibilem illam, tot ærumnis tentatam, nec tamen labefactatam Patientiam Sacri Oratores; efferant infractam tot inter cruciatus Constantiam, animique Fortitudinem, ustulata facibus, laniata uncinis, absque acerbioris sensûs indicio corpora, eaque postliminîo Divina ope in integrum restituta; mirentur emissos undique faxorum, telorumque imbres, in carnificum capita mirabili prodigio retortos; Obstupescant MARTYRES SANCTISSIMOS, medios inter flammarum globos illæsos, eque mediis fluctibus Angelico ministerio feliciter in littus eluctatos; deprædicent denique mortem pro Christo tantâ vultûs hilaritate, tamque insolita animi lætitia susceptam. Magna certè sunt hæc, neque vulgaria Sanctitatis indicia; magna, imò singularia DEI in TUTELARES NOSTROS beneficentiæ argumenta, & vel ideò Oratorum omnium linguis nunquam satis deprædicanda; haud tamen primas in tanta, & tam admirabili Virtutum serie sibi partes vendicant; nunquam enim patientia invicti, Fortitudine immobiles, constantia singulares, ac morte ipsa gloriosi extitissent Martyres, nî antea egregiè sese Medicos probâssent.

Animadvertitis jam, ut opinor, AA. mea quod tendat Oratio; quòdque mihi hodiernæ Laudationis argumentum præfixerim? illud nempe, quod & admiramini maximè, & strenuè in vobismetipsis

exprimere contenditis ; absolutam nimirum in
Geminis Sanctis **CHRISTIANI MEDICI**
Ideam , quam dum verbis adumbratam veriùs,
quàm vivis depictam coloribus exhibere pro
temporis brevitate contendo , illud mihi longè gra-
tissimum accidit , quòd Virorum omni ex par-
te Sapientissimorum præsentia cohonester ; Vo-
bis verò multò jucundissimum , quòd palàm ea
ex me audietis, quæ ipsi inter parietes nullo , vel
paucis arbitris pro corporum juxtà , ac animo-
rum salute procuranda egistis , quòdque ad hanc
ipsam numeris omnibus absolutam **CHRISTIANI**
MEDICI ideam vosmet effictos deprehendetis.
Agite jam ! & quo estis in **TUTELARES VE-**
STROS amore , veneratione , ac studio , eadem
etiam æquanimitate , & attentione animum ad
dicentem advertite.

Ut corpus à natura nacti sumus ob elemen-
torum , ac qualitatum inter sese repugnantiam ,
nunquam in eadem habitudine , æquabilive tem-
peramento consistens , sed perpetuæ invaletudini ,
mutationique obnoxium , sic arte aliqua indige-
mus magnoperè , qua id aut conservetur incolu-
me , aut malè affectum ad pristinam Virtutem ,
fospitatémque revocetur. Verùm quemadmo-
dum hæc medicandi scientia humano generi cum-
primis necessaria est , ac utilis , ita & in arduo
collocata est , ut ad eam elucteris quàm difficil-
limè , nec nisi operosa industria veri Medici lau-
dem colligas. Talis namque , ut jure audiat quis-
piam , omnia Artis hujus Saluberrimæ dogmata
sibi habeat perspecta ; morbi sedem , speciem ,
& cau-

& causas cognoscat, neque obviis tantum aliquibus, sed diversissimis, difficillimisque ægritudinibus medeatur.

Quo enim pacto, quæve ratione Medicorum è numero se quis dixerit, nî elementorum, ipsiusque humani corporis haud obscuram habeat cognitionem? nî morborum ideas, statum, naturam, differentiam, aliæque pathemata probè, ac luculenter intelligat? nî denique herbarum Virtutes, florum vim medicam, Chymicorum mysteria, aliorumque medicaminum reconditas in omne morborum genus vires, ac robur perspiciat, comprehendat. Neque hæc ad labefactandas infirmitates arma sufficiunt, nisi accedat & alterum, paulò antè à me memoratum. Date mihi obsecro AA. Virum, Artis medicæ cæteroquin peritissimum, sed qui morbi sedem, speciem, & animalis facultatis statum non penetret; quî quæso corpori malè affecto proficuis occurreret remediis? qua ratione siccis humida, & humidis sicca opponet? quibus præsidiis nôsse poterit, alterantiæne, an exterforia? peremptoria, an roborantia adhibeat medicamenta. Sed date mihi & alterum, qui hæc omnia non eminùs tantum, & à limine salutârit, sed ad interiora etiam Artis hujus saluberrimæ arcana penetrârit, nequaquam tamen numeros omnes genuini, laudatîque impleverit Medici, si paucis tantum, si vulgaribus, vitæque periculis minùs obnoxiiis infirmitatibus occurrat.

Certè non is strenui, invictique belliducis laudem tulerit, qui imbellem aliquem, & tumultu-

tuarium vernarum manipulum velitari pugna devicerit, aut oppidum exiguo, vel penè nullo murorum ambitu defensum sui juris fecerit; sed qui hostes multitudine prope innumeros, corporibus, animisque robustissimos, armis denique tractandis enutritos fuderit, fugâritque; Qui Urbes præsidia arte, & natura munitissima, terra, marique expugnârit. Pari ratione is probatorum, laudatissimorumque Medicorum familiam auxerit, qui armis medicis non in leves manipulos, sed in conjuratos morborum exercitus strenuè depugnârit; qui ægritudines diuturnitate firmissimas, ob radicatum mali semen difficillimas, ipsaque corporis infirmitate munitissimas usurpato malè domicilio exesse jusserit.

Quod si jam Divorum Tutelarium nostrorum vitam, studiûmque omne penitiùs animo intuear, omnia hæc probatissimorum Medicorum officia ad unguem explevisse deprehendo. Vix ex ephæbis egressi erant, & jam animum ad liberalium disciplinarum studia, ac saluberrimam, difficillimamque medendi scientiam adjecere; primam ætatem ita medicinâ habuere exercitam, ut obfirmatô in laboris contentionem animô & tædium, asperitatémque omnem superarent, & magnos animos nobilissima sciendi æmulatione accensos nunquam in desidiam, & cogitationum humilitatem demitterent.

Qua incredibili industria id demum consecuti sunt **MEDICI SANCTISSIMI**, ut fratres, ac contubernales, suos medendi arte anteirent quàm longissimè, & Arabiam, Orbémque universum

versum glorioso Medicorum nomine implerent; quidquid enim in Physiologia de elementis, humoribus, spiritibus, ac humani corporis facultatibus sublime & reconditum, quidquid in Pathologia de morborum, & Symptomatum differentiis arduum; quidquid de corporum dissectionibus in Anatomia eruditum; quidquid in Simiotica de morborum indiciis arcanum; quidquid in Therapeutica de ratione medendi necessarium, & utile; quidquid denique generosioris doctrinae à Medicorum ingeniis unquam inventum feliciter, & observatum studiosè, id omne ita animo complexi sunt, ut in singulis emerent.

Hoc itaque commeatu probè instructi in Ægææ, ac Arabiæ conspectum prodire, artis suæ, quam tantis impendiis perdidicerant, egregia pericula præbituri. Vidissetis hinc AA. Medicos nostros Sanctissimos dies, noctesque ægrotorum obire cubilia, desperantes in spem recuperandæ sanitatis erigere, alligare vulnera, miscere potiones, morbis difficillimis, longinquitate ingravescens, diuturnitate inveteratis, præsentissimis remediis consultum ire. Nullum erat malum tam perniciosum, tam diuturnum, cui arte sua vires non infringerent, quod non radicatus afflicto corpore extirparent; nullum vulnus adeò grave, adeò mortiferum, cui medicamentorum vi non occurrerent, quod non in integrum restituerent; ipsos sæpenumero à Medicis depositos, ægrè jam precariam animam trahentes, & tantum non conclamatos humana, cœlestique ope recreârunt.

Infinitus forem, si ægritudines, de quibus quàm felicissimè triumphârunt Tutelares nostri, narratione exponerem; Arabia ipsa Divorum patria quò coelum naçta est inclementius, hoc morborum est foecundior, & in ea omne malorum genus, ceu patrio in solo domicilium fixisse credideris; Consumpsêrat passim mortales miseros febris ardentior; hos depascebatur tabes hecctica, illis Asthma omnem respirandi facultatem intercluserat, aliorum corpora aut leprâ afflata, aut Epidemica lue correpta contabescebant; & certè hæc morborum contagio Ægæam, ac Arabiam omnem mortuorum tumulis instravisset, nî Sanctissimorum **TUTELARIUM NOSTRORUM** indefessa industria, amplissimâque in ægros charitas remedio, auxilióque fuisset; nî arte sua hanc à corporibus perniciem, hanc pestem depulissent. Quis non hîc **AA.** expictam in geminis Sanctis laudatissimi Medici ideam intueatur? quis non miretur insignem medicandi scientiam? quis non obstupescat tot è mortis faucibus ereptos, & pristinæ valetudini tam celeriter, tam prodigiosè restitutos?

Ast enim neque hisce limitibus **DIVORUM TUTELARIUM NOSTRORUM** laudes definiuntur; Supereft & alia amplissima laudum materies, quæ uti eas, quas jam adduximus, antecellit quàm longissimè, ita à postrema hac haud quaquam sejunctas esse oportet; solius namque Medici officium explere neutiquam laudi cessisset, nî **CHRISTIANI** etiam **MEDICI** partes omnes adimplevissent. Quas verò præcipuas Christiani
Medi-

Medici partes , quod munus arbitramini AA. ?
Meâ certè sententiâ non aliud , ac par in afflictos
omnes Charitas ; indefessa citra immodium quæ-
stum industria , & dignissima de animæ non mi-
nùs , ac corporis salute procuranda sollicitudo.
Æquam ajo in omnes charitatem , qua Dvinæ
æmulus liberalitatis Medicus nullos beneficentia
sua excludat , sed omnium incolumitati prospici-
at ; non Viris tantùm principibus ; Verùm hu-
milioris etiam fortunæ hominibus ; non opulen-
tis modò , sed & egentioribus aut opera , aut re ,
aut consilio subveniat. Indefessam absque immo-
dico quæstu industriam , qua debitum quidem
arti pretium , justissimâque laborum merce-
dem admittat , non tamen congerendis opibus
plus justò inhians , Saluberrimæ , nobilissimæ-
que scientiæ avaritiæ labem aspergat. Dignissi-
mam denique de animæ non minùs , ac corporis
salute curam , & sollicitudinem , qua ægrum præ-
sentis amittendæ vitæ periculi opportunè com-
moneat , nè sacratori com meatu destitutus cor-
poris unâ , ac animæ jacturam faciat , nulla æta-
te redimendam ; quod curationis genus eò est
præstantius , eò nobilius , quò anima præstat
corpore , coelum terra , immortalitas mortali-
tate.

Quæ ego dum vix ore proloquor, DEUM
immortalem ! quantus se mihi dicendi campus
aperuit ! quid enim horum omnium in DIVIS
TUTELARIBUS NOSTRIS desiderari , quæ
laudis hujus pars ab eis abesse potuit , quos cha-
ritas ad medendum impulit ?
C
trans-

transversum non rapuit? Religionis, animarúm-
que Zelus Martyrio coronavit? qui tam profusa
ægros liberalitate, ac beneficentia complexi sunt,
ut & Medicorum Principes, & egenorum Pa-
tres passim audirent. Vos ipsa testor inopum
tuguria, egenorum casas, in quibus Medici no-
stri Sanctissimi non tam cum morbis, quàm ex-
trema rerum omnium penuriâ colluctantes phar-
macis, oblatâque liberali stipe sublevârunt: te-
stor Xenodochia, ægrorum receptacula, quæ
adibant indies, à quibus eos non corporum squa-
lor, non ulcerum foeditas, non odoris gravitas,
non manantia tabo carcinomata, non denique
præsentissima vitæ discrimina retraxêrunt: nihil
hîc TUTELARIBUS NOSTRIS antiquius, ni-
hil in deliciis magis, ac miseros levare medica-
mentis, fovere obloniis, foedissima eluere vul-
nera, ac vilissimorum homuncionum munia eo
animi sensu expetere, eâ obire alacritate, qua
trabeas alii purpuras, aut tiaras ambire, sustine-
re consueverunt. Ipsa demum testor Ægææ
compita, quæ obeuntes assiduè jacentia passim
ægrorum corpora (cadavera veriùs dixero) ad
salutem reduxerunt, ex quibus omnis humanæ
opis expertes, coeli injuriis expositos, sensuum,
membrorúmque facultatibus destitutos ad noso-
comia aut suis ipsi humeris detulerunt, aut con-
ductis pretiô bajulis deportari fecerunt.

Atque his tam indefessis laboribus, tot su-
sceptis periculis pretium nullum, aut mercedem
præfixerant MEDICI SANCTISSIMI; læta-
bantur illi ægrorum ad se delatorum frequentia,
non

non ut prodesse sibi , sed ut miseris auxilio esse possent ; non ut opibus domesticas facultates augerent , sed ut aliorum tenuitati prospicerent , ut abundarent alii , egerent ipsi. Quod certè in Divis Tutelaribus nostris vel ideò obstupeſcendum eſt maximè , quòd mortales ſola mercedis , & præmii ſpe in ardua quæque ferri oculis ipſi noſtris indies uſurpamus. Hæc militem Sanguinis , & vitæ prodigum in medios hoſtium cuneos abripit ; hæc civibus & colonis ad labores improbos vires ſufficit : hæc nautas ad transmittenda maria , emetiendos Oceanos invitat ; hæc Virorum fuſcitāt ingenia , innovat ſtudia , & ad omnem bonarum artium ſcientiam faces ſubjicit , admovet ſtimulos , cupiditatem inflammāt.

A quo tamen abſuère quàm longiſſimè MEDICI NOSTRI SANCTISSIMI , cùm non modò coacervandis opibus nihil operæ ponerent , ſed oblata etiam ultrò præmia vehementer rejicerent , generoſiùs aſpernarentur. Ad quem laudis cumulum illud etiam accedit omnium admiratione digniſſimum , quòd tot editis ſaluberrimæ artis ſpeciminibus nil famæ , aut inanis gloriæ ſibi decerpſerint , ſed felices omnes indiſtriæ ſuæ , curationiſque eventus in bonorum omnium Authorem tranſcripſerint. Gratuitam quidem in ægros operam contulit (ſi Plutarcho fides eſt) Menecrates Syracuſanus Archi-ater , eâ tamen lege , ut à morbo per ipſum recreati Jovem dicerent , & commentitio huic DEO delubra excitarent , aras ſtatuerent , Viſtimas immolarent.

Majori certè jure Vobis **MEDICI SANCTISSIMI** templa, aræ Victimæ, & honores, non Divini quidem, Sacri tamen debentur, quò magis ab honoris ambitu alieni popularem famam, & nominis celebritatem declinâstis! Et secuta est etiam fugientes Virtutis comes, nominis immortalitas; Cœlum namque haud avarâ in eos manu beneficia conferens, prodigiosa etiam medendi arte reddidit illustres, ut solo attactu mortifera Sanârint vulnera; ut cæcis visum, auditum surdis, paralyti laborantibus membrorum vigorem restituerint; ut Semianimes extremam jamjam luctam præstolantes avaræ morti momentô temporis prodigiosè eripuerint, vindicârint, confirmârint.

Neque corporis tantùm Valetudinem ægris omnibus citra quæstum impertiti sunt, sed Sacratiori etiam religionis Zelo, spiritûque afflati animæ unâ sospitatem procurârunt. Quod, ut ordine quidem postremum nomino, ita primum, ac maximum Christiani Medici officium est, & meritò primas omnium sibi partes vendicat. Erant id temporis Arabiæ populi teterrima Idololatriæ, superstitionûmque obsessi caligine; ligna passim & lapides pro Diis habebant; his sacra faciebant indies; hos vitæ, necisque credebant arbitros, ab his in ægritudinibus levamen, subsidiumque frustra expectabant; hos tam miserè dementatos dum **MEDICI NOSTRI SANCTISSIMI** pro amplissima sua in ægros charitate medicamentis sublevarent identidem, ad veri Numinis cultum traductos valere meliùs, & cre-

credere sanctiùs docuêre. Erant non rarò
expositi , ejectique in trivìa parvuli , lustrico
nondum fonte expiati ; hos animam jam jam
agentes sacratori lavacro ablutos nil profi-
cientibus pharmacis feliciori æternitati transcripsêre.
Erant, qui ob nefaria admissa flagitia corporis
æquè , ac animæ salutem in desperatis habebant,
collectis veluti jam vasis infernum petituri ;
has sanioribus erigebant consiliis , ad expianda
anteactæ vitæ crimina , sæpe etiam ad recupe-
randam virium integritatem adduxêre. O verè
felices ! quibus ipsa miseria felicitatis occasio :
ipsa infirmitas salutis extitit origo , qui nunquam
fuissent beati , nî antea miseri ; nunquam sani , nî
antea afflicti.

Sed ad te jam mea se convertit oratio In-
clyta Facultas Medica , quæ tot **DIVORUM**
TUTELARIUM tuorum imitatores numeras ,
quot tuo in gremio Archi-atros complecteris ;
tot ad **CHRISTIANI MEDICI** ideam effor-
matus intueris ; quot viros omni medendi scientiâ
excultos urbis hujus incolumitati consecrâsti ;
Viros , inquam , laudatissimis etiam sæculis invi-
dendos , qui celeberrimis Daciæ Medicis sua cu-
randi dexteritate umbram faciant ; qui in saluber-
rima hac arte ultra corticem quid tentare ausi,
Botanicæ Chymicam , & Anatomicam adjecêre.
Vos ii estis , quorum in servandis , sanandisque
corporibus artem , & vim non Austria modò ,
sed regna etiam externa suspiciunt : quorum de-
betur industriæ , ne morbi , qui antea crede-
bantur insanabiles , dici insanabiles audeant ;

D

Vos

Vos estis, qui insigni vestra scientia urbibus ci-
ves, reipublicæ Principes, Regnis moderatores
servatis.

Loquuntur industriam, & charitatem ve-
stram Augustæ urbis hujus incolæ, quorum cor-
pora paucis abhinc annis sæviente Epidemica
lue præsentissimis adversus virus omne remediis
defendistis; deprædicant munificentiam vestram
inopes, quibus certatim in domos vestras con-
fluentibus non aures modò benignas præbetis
indies, sed oblatis etiam pharmacis, & largâ stipe
afflictis unà corporibus & domesticæ difficultati
consultis: Vobis in acceptis referunt salutem suam
quàm plurimi, quos in tempore periculi com-
monitos ad abstergendam omnem conscientiæ,
animique labem perduxistis.

Felix nimiùm Inclyta Facultas Medica! quæ
tales tuo in sinu enutris, ac foves filios, qui non
solum Divos Tutelares tuos COSMAM, ET
DAMIANUM externa cultûs, & honoris signi-
ficatione prosequuntur, sed expicta etiam in se-
metipsis ad divinissimam hanc Ideam effigie uber-
rima eorum patrocinia demeruere. Quam san-
ctissimam Ideam dum per totius dictionis meæ
decursum pro viribus vobis spectandam proposui,
illud vos jam penitus in animum induxisse existi-
mo AA. Sanctissimos TUTELARES NO-
STROS ab expleto Christiani Medici officio
maximam laudem, venerationem, ac gloriam
fuisse promeritos; Quid enim præstantius, quid
gloriosius, ac Medicam omnem exhaustisse scien-
tiam? quid illustrius, ac sexcentis ægitudini-
bus

bus afflictoſos in ſalutem aſſerere ? quid cum incre-
dibili fortitudine conjunctum magis , ac rejecta
omni mercedis ſpe certiffimis ſeſe periculis objice-
re ? ab his non tenuiffimæ plebis egeſtate, non
Xenodochiorum ſquallore , non ſerpentis mali
contagione deterreri , avocari ? quid denique
ſanctius, quid divinius , ac gentiles ad ejurandam
ſuperſtitionem, nutantes in fide ad conſtantiam,
impioſos ad abdicandam vitæ licentiam inducere ?

Aliud itaque jam non ſuperest , quàm ut ſup-
plicis ante aras Veſtras , ac ſacratiffima lypſana
Inclytæ Facultatis Medicæ vota benignè excipiat
TUTELARES SANCTISSIMI : intueamini
in germanas has veſtrûm effigies ; his copioſis è
coelo favoribus adefte ; hoſ cum morte toties in
arenam deſcendentes urbis , civiûmque ſoſpitati
ſervate ; ut , quorum ſeſe conſecrârunt honori-
bus ; quorum virtutes ſtrenuè hucuſque æmulati
ſunt , eorum etiam ampliffima patro-
cinia , ſubſidiâque cumulatè
experiantur.

D I X I.

O. A. M. D. G. SS. C. & D. H.

